

sygn. akt: VIII U 1761/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., odmówił Z. G. prawa do przeliczenia wysokości emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. G. kwestionując wysokość przyznanego świadczenia i wnosząc o zaliczenie mu do okresu składkowego okresu pracy od 20 września 1955r. do 29 lutego 1976r..

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca Z. G. urodzony (...) uzyskał prawo do emerytury, której wysokość została ustalona zgodnie z treścią art.53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS na podstawie decyzji ostatecznej z dnia 10 marca 2014r. (wniosek k.126 – 127 akt rentowych).

W oparciu o przedstawione przez wnioskodawcę dokumenty organ rentowy uznał za udowodnione 32lata 3 miesiące i 12 dni okresów składkowych i 8 miesięcy 21 dni okresów nieskładkowych (niesporne).

Wypłata powyższej emerytury została zawieszona ponieważ emerytura obliczona na podstawie art.26 w związku z art.55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okazała się korzystniejsza.

Decyzją z dnia 28 lutego 2014r. ustalono wnioskodawcy wysokość kapitału początkowego a decyzją z dnia 10 marca 2014r. ustalono wysokość emerytury na podstawie art.26 powołanej ustawy (decyzja kapitałowa k. 124, decyzja emerytalna k.128-129 akt emerytalnych).

Do okresów składkowych nie zaliczono wnioskodawcy we wszystkich powyższych decyzjach okresu zatrudnienia od 20 września 1975r. do 29 lutego 1976r. w (...) Związku (...), Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) w Ł. (niesporne).

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy doliczenia do okresów składkowych powyższego okresu wskazując, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych nowych dowodów dających podstawę do przeliczenia emerytury (decyzja k. 135 akt ZUS).

W okresie od 20 września 1975r. do 29 lutego 1976r. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego magazyniera w (...) Związku (...), Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. W świadectwie pracy wystawionym w dniu 1 marca 1976roku przez powyższą Spółdzielnię została naniesiona poprawka w zakresie daty urodzenia wnioskodawcy gdzie błąd był w jednej cyfrze dacie miesiąca. Poprawka tego błędu została naniesiona przez członka zarządu specjalistę ds. adm. osobowych H. W. i potwierdzona imienną pieczęcią tej osoby. Wnioskodawca otrzymał świadectwo pracy w takiej formie po rozwiązaniu umowy o pracę i nie miał żadnego wpływu na jego treść (świadectwo pracy k.23 akt emerytalnych, zeznania wnioskodawcy w charakterze strony protokołu rozprawy k 7-8 min.5.03 do 8.07).

Zgodnie bowiem z przepisem art.6 ust.2 pkt. 1a) ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zmianami) za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne - zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

W ocenie Sądu przyjęcie pominięcia przez organ rentowy tego okresu zatrudnienia wnioskodawcy jest całkowicie błędne. Zarówno z oryginalnego świadectwa pracy jak i nowego dowodu jakim jest zaznanie wnioskodawcy w charakterze strony wynika, że w spornym okresie świadczył pracę na podstawie umowy o pracę a nie miał wpływu na treść świadectwa pracy. Ponadto zdaniem Sądu zakwestionowana poprawka na świadectwie pracy nie ma wpływu co do zasady na jego treść i nie było podstaw do jego kwestionowania od samego początku.

Zgodnie z treścią art. 114 ust.1 powołanej wyżej ustawy prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Niewątpliwie wnioskodawca nie przedstawił żadnego nowego dowodu na piśmie na okoliczność spornego okresu zatrudnienia jednakże w ocenie Sądu takim nowym dowodem są zeznania wnioskodawcy złożone przed Sądem w charakterze strony. Nie było także przeszkód ze strony organu rentowego aby dokonać takich ustaleń i przesłuchać wnioskodawcę jeżeli były wątpliwości co do treści świadectwa pracy. Z tych względów w ocenie Sądu złożone przed Sądem zeznania dają podstawę do zmiany zaskarżonej decyzji i zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości świadczenia odwołującego z uwzględnieniem zaliczonego przez Sąd okresu zatrudnienia. Przeciwny pogląd uniemożliwiłby stronom dochodzenia możliwości eliminacji błędów organu rentowego nie zauważonych w decyzjach przyznających świadczenie emerytalne, w których to decyzjach żadnej z nich pozwany ZUS nie wskazał, że danego okresu nie uwzględnił oraz z jakich przyczyn.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. .

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem

doręczyć organowi rentowemu

wypożyczając akta rentowe.